

Det kreative kaos

En ting har vi mennesker til felles - vi er alle forskjellige. Den japanske industrimagnat Mitsui beskrev sin familie med å si: «Jeg er en kokosnøtt, hard utenpå, bløt inni. Min kone er en fersken - bløt utenpå, hard inni. Min sønn er en banan - bløt tvers igjennom.»

Junior var tross alt helstøpt.

Dette er ingen oppfordring til fedre i Buskerud og nordre Vestfold å ta med kone og barn til nærmeste frukt- og grønnsakshall for psykoanalyse. Jeg vil bare peke på at komplekse problemer kan finne enkle uttryksformer.

Familien Mitsui har humoristisk sans, en nødvendig egenskap, skal man våge å se seg selv som man virkelig er. Men humor alene strekker ikke til - det trengs stort mot, og tro på at mennesker kan forvandles.

Jeg overhørte en hustru si til sin mann: «Jeg er glad i

deg som du er, men vil leve for at du blir den du er ment å være». Andre snur dette på hodet og sier: «Når du blir slik jeg vil ha deg, skal jeg elske deg.» En tvilsom kjærlighetserklæring.

Riktignok - ingen vet hva en annen er ment å være, men vi lever alle i situasjoner hvor de mennesker vi omgås åndelig sett enten visner eller vokser. Utfallet kan være avhengig av våre

holdninger. Kjærlighet er kunsten å lokke fram det beste i vår neste og gi slekt og naboer en romslig tabbekvote.

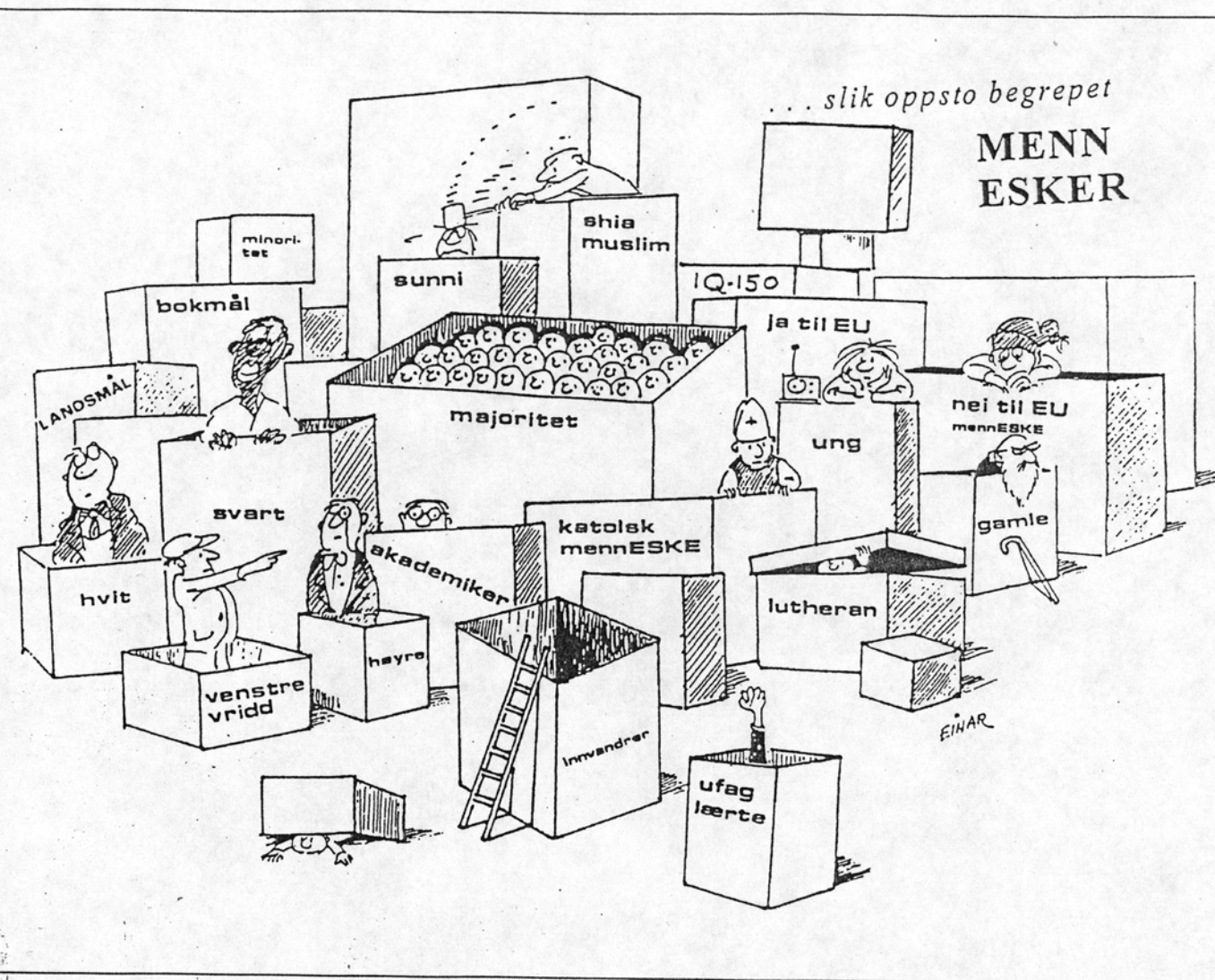
Det fortelles at sjefen for filmselskapet Warner Brothers avsatte de av sine ansatte som ikke gjorde feil, og forfremmet de som gjorde feil. Filosofien var: de som ikke feiler, gjør sannsynligvis ingenting.

Meningene er delte om hva slags samfunn som er ønskelig. Mange grekere

Tanker i tiden

Av: **Einar Engebretsen, tegner og skribent, Sande**

Menn satte hverandre i esker og ble mennesker...

flyktet til Sverige da militærjuntaen overtok i Hellas. Etter at juntaen mistet makten, reiste mange grekere hjem igjen. De forlot velferdsstatens økonomiske goder og dro til langt mer usikre og fattige forhold. Svenske journalister spurte hvorfor? Grekerne svarte at de foretrakk kreativt kaos fremfor «tråkig trygghet».

I Norge står våren for dø-

ren, og med den lønnsforhandlinger. Mottoet er: «Lykken ligger i et høyere lønns-trinn». Trinn-soldatene marsjerer for å jnnta nye høyder.

Tanken streifer multimillionæren Rotschild som ble spurt: «Når er du tilfreds?» «Med litt mer», svarte han. Samme svar året etter. Det bor en liten Rotschild i oss alle. Kanskje det ikke er så

galt? Det gale er når det å ha er mer viktig enn det å være. Når vi ikke lenger ser vårt «oppblåste ego» og ikke merker at solidariteten smuldrer.

Kunne politikere bruke mer tid og tanke på hva som rører seg i menneskenaturen, det som motiverer og det som virkelig tilfredsstiller et menneskehjerte. Hvordan reagerer og fungerer vi i relasjon til individer og grup-

peringer, fokusere mindre på penger, budsjetter og tabu-etter.

Eller bør også jeg akseptere at «Politikk er kunsten å hindre mennesker fra å legge seg borti det som angår dem»?

Einar Engebretsen